

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 15. října 2010 stížnost, kterou proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. července 2010, č.j. 9 T 9/2009-2638 podal odsouzený [jméno] [příjmení], [datum narození], trvale bytem [adresa], t.č. ve výkonu trestu odnětí svobody ve Věznici Valdice u Jičína, a rozhodl

takto:

Podle § 148 odst. 1 písm. c) tr. řádu se stížnost zamítá.

Odůvodnění:

Usnesením Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 12. července 2010, č.j. 9 T 9/2009-2638 byla stanovena odměna a náhrada hotových výdajů obhájce JUDr. [jméno] [příjmení], advokáta se sídlem [adresa], že ve zbytku čítajícím 40.010,30 Kč se návrh obhájce zamítá.

Proti tomuto usnesení podal odsouzený [jméno] [příjmení] v zákonné lhůtě stížnost, ve které uvádí, že vzhledem k tomu, že je nevinný, tak nemá ani sedět ani nic platit, a napadá skutková zjištění učiněná v proběhlém trestním řízení, která vedla k jeho pravomocnému odsouzení.

Vrchní soud v Praze přezkoumal dle ustanovení § 147 odst. 1 tr. řádu správnost výroku napadeného usnesení i správnost řízení, které mu předcházelo, a dospěl k následujícím závěrům.

Z předloženého spisového materiálu plyne, že stěžovatel [jméno] [příjmení] byl na základě usnesení o zahájení trestního stíhání ze dne 25. září 2008 obviněn z trestného činu vraždy podle § 219 odst. 1, odst. 2 písm. h) zákona č. 140/1961 Sb., ve znění účinném do 31. 12. 2009 (dále jen tr. zák.). Vzhledem k tomu, že se jednalo o případ nutné obhajoby a obviněný si obhájce nezvolil, byl mu opatřením soudce Okresního soudu v Hradci Králové ze dne 26. září 2008, č. j. 0 Nt 1236/2008 obhájcem ustanoven JUDr. [jméno] [příjmení]. Trestní stíhání stěžovatele skončilo odsuzujícím rozsudkem Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 10. listopadu 2009, č. j. 9 T 9/2009-2440 a rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 10. února 2010, č.j. 8 To 5/2010-2517. Obhájce podal dne 25. září 2009 a 5. května 2010 (na čl. 2177a násl. a 2579 a násl.) návrh na stanovení odměny a náhrady hotových výdajů za vykonanou obhajobu. O těchto jeho návrzích bylo krajským soudem prvně rozhodnuto usnesením ze dne 19. května 2010, č.j. 9 T 9/2009-2607, které však bylo na základě stížnosti odsouzeného zrušeno a vráceno k novému projednání usnesením zdejšího soudu ze dne 25. června 2010, sp. zn. 1 To 123/2010 z důvodu, že se krajský soud ve zrušeném usnesení nevypořádal s celým návrhem obhájce a nesprávně uvedl data některých úkonů. Krajský soud tedy ve věci znovu jednal a rozhodl tak, jak je uvedeno v úvodu odůvodnění, proti čemuž si odsouzený opět podal stížnost.

V první řadě je na místě konstatovat, že obhájce ve svém návrhu i krajský soud ve svém usnesení správně v závislosti na trestní sazbě relevantního trestného činu podle § 219 odst. 2 tr. zák. dle § 7, § 10 odst. 3 písm. d) a § 15a vyhlášky Ministerstva spravedlnosti č. 177/1996 Sb. o odměnách advokátů a náhradách advokátů za poskytování právních služeb, v platném znění (dále jen AT) stanovili základní sazbu mimosmluvní odměny částkou 2.790 Kč za jeden úkon právní služby (k čemuž dle § 13 odst. 3 AT přísluší režijní paušál 300 Kč). Správně pak byly stanoveny i náhrady za cestovné ve smyslu § 13 odst. 4 AT a za promeškaný čas dle § 14 odst. 1, odst. 4 AT. V novém usnesení již také krajský soud napravitel pochybení, které bylo hlavním důvodem předchozího zrušovacího usnesení zdejšího soudu a ve výroku se již vypořádal s celým návrhem obhájce.

Při přezkoumání jednotlivých úkonů, za něž byla obhájci přiznána odměna byl vrchní soud vázán zákazem reformace in peius podle § 150 odst. 1 tr. řádu a zabýval se tedy pouze těmi okolnostmi,

kteřé by mohly vést ke změně rozhodnutí ve prospěch stěžovatele, a v tomto směru neshledal žádné pochybení krajského soudu, které by odůvodnilo zrušení či změnu napadeného usnesení. Jednotlivé položky stanovené krajským soudem mají oporu ve spisovém materiálu a odpovídají příslušným ustanovením AT. [jméno], kde si obhájce účtoval méně, než-li by mu dle AT příslušelo (například u úkonu právní pomoci ze dne [datum]) hodnoceného polovinou mimosmluvní odměny by obhájci příslušel režijní paušál), krajský soud správně přiznal pouze částku dle obhájcovu návrhu. Pouze u jedné porady s klientem, která se ve skutečnosti, jak vyplývá z návrhu obhájce, jím doloženého potvrzení z věznice i ze soudem vyžádané zprávy z věznice, uskutečnila dne 30.10.2008, krajský soud tuto vadně datoval dnem [datum]. Skutečnost, že se jedná o zřejmou písařskou chybu vyplývá i z chronologického řazení úkonů, za něž je odměna přiznána, nicméně i s přihlédnutím k tomu, že rozpis jednotlivých úkonů krajský soud zařadil do výroku usnesení, měl by toto pochybení napravit opravným usnesením ve smyslu § 138 resp. § 131 tr. řádu.

Vzhledem k obsahu podané stížnosti vrchní soud stěžovateli opakuje, že v řízení o stanovení odměny a náhrady hotových výdajů nelze přezkoumávat již ukončené trestní řízení z hlediska jeho úplnosti a správnosti, jde pouze o přezkum správnosti jednotlivých účtovaných položek a vzhledem k tomu, že všechny úkony, za něž byla obhájci přiznána odměna dle jeho návrhu, odpovídají spisovému materiálu i příslušným ustanovením AT, byla stížnost odsouzeného jako nedůvodná zamítnuta.

V dalším řízení pak bude rozhodováno o žádosti stěžovatele ze dne 15. 7. 2010 o přiznání nároku na obhajobu bezplatnou (příp. za sníženou odměnu).

Poučení:

Proti tomuto usnesení není další řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 15. října 2010

JUDr. Vladimír Vočka Ph.D.
předsedkyně senátu